

- a) upomnienie,
- b) nagana,
- c) areszt od 1 do 14 dni.

§ 27. Kandydaci kontraktowi tracą prawo do dodatku służbowego za czas odbywania kary aresztu dyscyplinarnego; za każdą pełną dobę odbywania kary odlicza się po 1 zł 50 gr od dodatku służbowego przy najbliższej wypłacie tego dodatku.

§ 28. W przypadku orzeczenia kary aresztu ponad 5 dni może Wojewoda Śląski orzec rozwiązanie stosunku kontraktowego w myśl § 24 ust. (2), na podstawie wyników zarządczego dochodzenia.

§ 29. (1) Minister Spraw Wewnętrznych posiada pełnię praw dyscyplinarnych w stosunku do wszystkich kandydatów kontraktowych.

(2) Taki sam zakres praw dyscyplinarnych w stosunku do wszystkich kandydatów kontraktowych posiada Wojewoda Śląski.

§ 30. Kary dyscyplinarne (§ 26) orzekają właściwi przełożeni w stopniach oficerów Policji Województwa Śląskiego, odpowiedzialni za dyscyplinę w powierzonych im jednostkach.

§ 31. (1) Dowódcy oddziałów w składzie większym niż kompania i dowódcy kompanii, zorganizowanych z kandydatów kontraktowych, mają prawo nakładania na kandydatów kontraktowych następujących kar dyscyplinarnych:

- a) upomnienia,
- b) nagany,
- c) aresztu od 1 do 5 dni.

(2) Dowódcy samodzielnie działających plutonów, wydzielonych z oddziałów, o których mowa w ust. (1), mają prawo nakładania na kandydatów kontraktowych następujących kar dyscyplinarnych:

- a) upomnienia,
- b) nagany,
- c) aresztu od 1 do 3 dni.

§ 32. Od orzeczenia kary dyscyplinarnej nie ma odwołania.

§ 33. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego należy do kompetencji przełożonych policyjnych i następuje bądź z ich własnej inicjatywy, bądź na żądanie rządowych władz administracji ogólnej albo władz sądowych lub prokuratorskich.

Rozdział VII.

Przepisy końcowe.

§ 34. Szczegółowe zarządzenia w ramach rozporządzenia niniejszego z zakresu uzbrojenia, wykszolenia, dyscypliny i technicznego wykonywania służby zarówno w oddziałach, o których mowa w § 31 ust. (1), jako też i poza tymi oddziałami — wydaje Główny Komendant Policji Województwa Śląskiego.

§ 35. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 24 marca 1938 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski

323

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WOJSKOWYCH I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 24 maja 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Opieki Społecznej i Komunikacji w sprawie odbywania w roku 1938 służby pracy na podstawie art. 79 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym.

Na podstawie art. 79 i 195 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220).

(2) Paragrafy powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. (1) Obowiązkowi odbycia służby pracy w myśl art. 79 podlegają ci poborowi uznani za zdolnych do zasadniczej służby wojskowej (kat. A), którzy w myśl art. 78 w związku z art. 192 mają prawo do odbywania skróconej zasadniczej służby wojskowej.

(2) Szkoły (zakłady naukowe) i egzaminy, których ukończenie lub złożenie uprawnia do odbywania skróconej zasadniczej służby wojskowej wymienia załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 8 lipca 1937 r. o zakładach naukowych tudzież egzaminach, których ukończenie lub złożenie upraw-

nia do skróconej służby wojskowej (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 453).

§ 3. (1) Służbę pracy odbywa się w Junackich Hufcach Pracy zorganizowanych na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 września 1936 r. o służbie pracy młodzieży (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 515) i rozporządzenia Ministrów Spraw Wojskowych i Opieki Społecznej z dnia 10 lutego 1937 r. w tej samej sprawie (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 99).

(2) Służbę pracy można odbywać również w innych organizacjach, które określa Minister Spraw Wojskowych drogą szczególnego zarządzenia o powołaniu do służby pracy.

§ 4. (1) Służbę pracy odbywa się przed wcieleniem do szeregów, przez czas 4 tygodni.

(2) W Junackich Hufcach Pracy służbę pracy odbywa się w następujących terminach:

- a) od dnia 20 czerwca do dnia 17 lipca 1938 r.,
- b) od dnia 20 lipca do dnia 16 sierpnia 1938 r.,
- c) od dnia 19 sierpnia do dnia 15 września 1938 r.

(3) Termin odbywania służby pracy w innych organizacjach określają szczególne zarządzenia Ministra Spraw Wojskowych.

§ 5. (1) Poborowi zamierzający poddać się egzaminowi konkursowemu celem przyjęcia do szkół wyższych mają zgłosić tę okoliczność przedstawicielowi wojska i marynarki wojennej w komisji poborowej, który okoliczność tę wpisuje do ewidencji wojskowej.

(2) Poborowy, który zgłosił zamiar poddania się egzaminowi konkursowemu, nie będzie wzywany do służby pracy w terminie uniemożliwiającym mu poddanie się temu egzaminowi.

§ 6. Do służby pracy powołują na podstawie szczególnego zarządzenia Ministra Spraw Wojskowych powiatowi komendanci uzupełnień według rozdzielnika przydziału do poszczególnych jednostek organizacyjnych Junackich Hufców Pracy.

§ 7. Powołanie do służby pracy następuje imiennymi kartami powołania, określającymi:

- a) termin (dzień i godzinę) oraz miejsce stawienia się do służby pracy,
- b) rygory karne z powodu niedopełnienia obowiązku stawiennictwa.

§ 8. Powołani do służby pracy korzystają z przejazdu na koszt Skarbu Państwa z miejsca zamieszkania (pobytu) do miejsca stawienia się

w sposób i na warunkach, przysługujących powołanym do czynnej służby wojskowej w myśl § 402 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 757).

§ 9. (1) Niestawienie się do służby pracy może być usprawiedliwione obłożną chorobą wezwanego.

(2) W razie niemożności stawienia się z powodu obłożnej choroby do służby pracy poborowy zawiadamia o tym powiatowego komendanta uzupełnień, dołączając do zawiadomienia otrzymaną kartę powołania oraz świadectwo lekarskie, stwierdzające obłożną chorobę i niemożność stawienia się.

(3) Świadectwo lekarskie powinno być wystawione przez lekarza urzędowego; w razie niemożności uzyskania takiego świadectwa należy przedstawić świadectwo lekarza prywatnego. Koszty świadectwa lekarskiego ponosi poborowy.

(4) W świadectwie lekarskim należy stwierdzić:

- a) że powołany jest obłożnie chory (z dokładnym podaniem rodzaju choroby);
- b) że stwierdzona obłożna choroba czyni poborowego niezdolnym do stawienia się do służby pracy;
- c) przypuszczalny czas trwania obłożnej choroby.

§ 10. (1) Powiatowy komendant uzupełnień po otrzymaniu zawiadomienia poborowego i świadectwa lekarskiego, stwierdzającego niemożność stawienia się do służby pracy postępuje w sposób następujący:

- a) jeżeli według świadectwa lekarskiego obłożna choroba nie wyklucza możliwości powołania poborowego do służby pracy w innym terminie — przesuwa termin stawienia się poborowego;
- b) jeżeli według świadectwa lekarskiego obłożna choroba wyklucza możliwość powołania poborowego do służby pracy przed odbyciem zasadniczej służby wojskowej — zwalnia poborowego od służby pracy;
- c) jeżeli według świadectwa lekarskiego obłożna choroba jest tego rodzaju, iż w jej następstwie zdolność poborowego do służby wojskowej ulegnie zasadniczej zmianie (zmiana kategorii) — zwraca się do powiatowej władzy administracji ogólnej o ponowne zbadanie z urzędu przez komisję poborową zdolności poborowego do służby wojskowej.

(2) O zarządzeniach wydanych w myśl ust. (1) lit. b), c), powiatowy komendant uzupełnień zawiadamia komendanta jednostki organizacyjnej Junackich Hufców Pracy, do której poborowy został powołany.

§ 11. (1) W razie niestawienia się wezwanego do służby pracy bez usprawiedliwionych powodów w czasie i miejscu określonym w karcie powołania, komendant jednostki organizacyjnej Junackich Hufców Pracy zawiadamia o tym powiatowego komendanta uzupełnień, który zwraca się do powiatowej władzy administracji ogólnej właściwej ze względu na miejsce zamieszkania (pobytu) poborowego o przymusowe doprowadzenie.

(2) Niezależnie od przymusowego doprowadzenia należy wszcząć przeciw poborowemu postępowanie karne o wykroczenie z art. 171 lit. b); w razie skazania za to przestępstwo powiatowa władza administracji ogólnej zawiadamia o tym powiatowego komendanta uzupełnień, który w myśl art. 82 ust. (1) lit. b) pozbawia poborowego prawa do odbywania skróconej zasadniczej służby wojskowej.

§ 12. (1) O ukończeniu lub nieukończeniu przez poborowego służby pracy komendant jednostki organizacyjnej Junackich Hufców Pracy zawiadamia powiatowego komendanta uzupełnień, który dane te wpisuje do ewidencji wojskowej.

(2) W razie nieukończenia przez poborowego służby pracy należy w zawiadomieniu do powiatowego komendanta uzupełnień wyrazić podać, czy nieukończenie służby pracy nastąpiło z winy, czy też bez winy poborowego.

(3) Za nieukończenie służby pracy z własnej winy uważa się wydalenie ze służby pracy orzeczone w trybie postępowania dyscyplinarnego w myśl art. 16 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 września 1936 r. o służbie pracy młodzieży (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 515).

(4) W razie nieukończenia przez poborowego służby pracy z jego winy, powiatowy komendant uzupełnień pozbawia poborowego pra-

wa do odbywania skróconej zasadniczej służby wojskowej.

§ 13. (1) Nieodbycie służby pracy nie będzie przeszkodą w przyznaniu poborowemu prawa do skróconej zasadniczej służby wojskowej, jeżeli:

- a) nieodbycie służby pracy nastąpiło z powodu zwolnienia poborowego z tej służby bez jego winy;
- b) do służby pracy nie został powołany.

(2) Niepowołanie do służby pracy powiatowy komendant uzupełnień wpisuje do ewidencji wojskowej.

§ 14. Służbę pracy odbywa się w sposób, jaki określają szczególne zarządzenia Ministra Spraw Wojskowych.

§ 15. (1) Obowiązani do służby pracy otrzymują zaświadczenia o odbyciu tej służby, o nieodbyciu jej bez własnej winy oraz w przypadku niepowołania ich do służby pracy.

(2) Zaświadczenia o odbyciu służby pracy oraz zaświadczenia o nieodbyciu jej bez własnej winy wydaje komendant jednostki organizacyjnej Junackich Hufców Pracy, do której poborowy został powołany. Zaświadczenia o niepowołaniu do służby pracy wydaje powiatowy komendant uzupełnień.

§ 16. Przy zwolnieniu ze służby pracy przysługuje poborowym przejazd kolejną na koszt Skarbu Państwa z miejsca służby do miejsca zamieszkania (pobytu) w sposób i na warunkach przysługujących żołnierzom zwolnionym z czynnej służby wojskowej.

§ 17. Przepisy rozporządzenia niniejszego, dotyczące Junackich Hufców Pracy stosują się odpowiednio do organizacji określonych przez Ministra Spraw Wojskowych w myśl § 3 ust. (2).

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

Minister Spraw Wewnętrznych:
Stawoj Składkowski

324

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 11 maja 1938 r.

w sprawie przystąpienia Brazylii, Litwy, Iraku, Syjamu i Łotwy do protokołu z dnia 6 listopada 1936 r., dotyczącego przepisów o akcji wojennej łodzi podwodnych.

Podaje się niniejszym do wiadomości, zgodnie z komunikatem Rządu Brytyjskiego, że w wykonaniu postanowień ust. 6 protokołu do-

tyczącego przepisów o akcji wojennej łodzi podwodnych, podpisanego w Londynie dnia 6 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 55,